

цивілізованого спілкування на всіх мовах. Дотримання основного принципу кооперації є найважливішим постулатом мовної поведінки ділової людини і зумовлює вибір мовних засобів залежно від ситуації спілкування.

Марченко О.О.
НТУ «ХП»

НЕОБХІДНІСТЬ ФОРМУВАННЯ МОТИВАЦІЙНИХ УСТАНОВОК НА ФІЗИЧНЕ ВДОСКОНАЛЕННЯ СТУДЕНТІВ ТЕХНІЧНИХ ВНЗ

Фізична культура у вищих навчальних закладах (ВНЗ) є невід'ємною складовою формування загальної та професійної культури особистості, збереження та зміцнення здоров'я, організації та забезпечення здорового способу життя, підвищення рівня працездатності. Прилучення студентської молоді до цінностей фізичної культури має стати одним із перспективних напрямів роботи вищих навчальних закладів.

Специфіка фізичного виховання полягає в тому, що усвідомлена інформація стає мотивованим спонуканням до виконання фізичних вправ, використання природних факторів і формування такого способу життя, який сприяв би досягненню як особистих, так і суспільних цілей.

Мета дослідження полягає у визначенні сучасного стану здоров'я та фізичної культури студентів, а також у поетапному формуванні мотиваційних установок на фізичне вдосконалення студентів технічних ВНЗ.

Аналіз наукової літератури (Л.В. Волков, М.І. Жаворонкова, Ю.С. Жилка, І.І. Петренко, М.С. Солопчук, Н.М. Хоменко, Б.М. Шиян та ін.) вказує на те, що формування потреби фізичного вдосконалення і розвиток фізичних якостей – два взаємопов'язані педагогічні завдання, які вирішуються засобами певного спрямування. Процес формування в молоді потреби фізичного вдосконалення включає виховання інтересу до занять фізичними вправами, отримання необхідних знань з фізичної культури, біології, фізіології тощо.

На думку Е.П. Ільїна мотиваційні утворення є результатом міри усвідомлення причин виниклої спонуки, а також мірами задоволення потреби (досягнення мети). «Мотиваційна установка – це запланований, але відстрочений намір, який буде здійснено при появі потрібної ситуації, приводу». Її відмінними рисами є віддаленість мети діяльності і неможливість безпосереднього її задоволення.

Фізичне вдосконалення особистості можна представити як сформований спосіб життя людини, що спрямований на зміцнення здоров'я, загартування організму, гармонійний розвиток форм, функцій і фізичних можливостей людини, формування життєво важливих рухових і професійних навичок та вмінь.

В дослідженні вперше розроблено критерії оцінки мотивації студентів до занять фізичною культурою та фізичного вдосконалення для використання кваліметричної моделі оцінки студентів технічних закладів.

При анкетуванні студентів виділені чинники, що перешкоджають залученню їх до занять фізичними вправами. Серед них найбільш значущі такі: особистісні особливості вольової сфери (лінь, слабкий вольовий потенціал, байдужість); відсутність відповідальності за своє здоров'я; низький рівень знань про позитивний вплив занять фізичними вправами; переоцінка значення звичної рухової активності для здоров'я; незадоволеність професійним і культурним рівнем викладачів; нераціональне використання вільного часу; наявність шкідливих звичок.

Формування мотивації до занять фізичними вправами в студентів вимагає зусиль. Ефект цих зусиль проектується на майбутнє, тому не кожна молода людина може вирішити це самостійно, необхідна спрямованість системи виховання й освіти у вищих навчальних закладах на формування мотивації у студентів до занять фізичними вправами.

Майстерне об'єднання фізкультурно-спортивної мотивації з широкими професійними мотивами забезпечить узгодженість зовнішніх і внутрішніх факторів, які і будуть сприяти формуванню у студентів вищих навчальних закладів потреби фізичного вдосконалення.

Подальші дослідження, пов'язані із розробкою системи оцінок, підвищення рівня мотивації студентів, визначення напрямків їхнього розвитку і стимулювання потреби в підвищенні спортивної майстерності.

Москалюк А.М.

ВДПУ ім. М. Коцюбинського

ПРОБЛЕМИ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ВЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ РОЗВИТКУ ОСВІТНІХ ТЕХНОЛОГІЙ

Уроки предметів художньо-естетичного циклу – це уроки мистецтва, і тому, найдоцільніше більшість із них будувати за методом емоційної (художньо-педагогічної) драматургії, який спрямований на активізацію емоційного ставлення школярів до мистецтва. Цей метод сприяє створенню атмосфери зацікавленості, живого інтересу до уроку. Його основна функція полягає, насамперед, у тому, щоб допомогти учням зрозуміти, пережити досвід емоційно-естетичного ставлення до навколишнього світу, втілений в образній структурі твору мистецтва, окрім того цей метод покликаний робити процес пізнання мистецтва цікавим і захоплюючим.

Широке коло вітчизняних учених, методистів, викладачів, учителів та інших фахівців у галузі мистецької освіти, філософії, професійної підготовки, психології та мистецтвознавства (Є. Антонович, Л. Бабенко, О. Ковальов, В. Ковальчук, Т. Колесниченко, О. Михайлюк, І. Мужикова, О. Отич, В. Орлов, Л. Покровщук, О. Попик, Т. Шашкевич, В. Радкевич, М. Резниченко, Т. Саєнко, О. Слободян, Г. Сотська, М. Стась, І. Туманов, Л. Фесенко, Р. Шмагало та інші) займається різноплановими дослідженнями, вивченням і впровадженням цікавих зразків позитивного педагогічного досвіду з метою